

[Patursson.]

Lagtinget ikke optager Referat af disse, desværre.

Endvidere udtales det i Motiverne, at „Afgrænsningen i Lagtingets Forslag af de paagældende afgiftspligtige Varer er saa ubestemt, at Forslaget i den foreliggende Form under ingen Omstændigheder egner sig til Gennemførelse.“

Hertil er at bemærke: De her omhandlede Punkter i Lagtingets Forslag er i det væsentligste optaget efter den islandske Toldlov af 15. Juni 1926. Ganske vist er de nævnte Punkter kun et Uddrag af Loven, men Forslagsstillerne i Lagtinget ansaa det ikke for formaalstjenligt i det foreliggende Lovforslag at indføre detaillerede Bestemmelser vedrørende disse nye Artikler. Man mente, at nærmere Regler kunde gives administrativt. Det kan ikke nægtes, at det har en vis Berettigelse, hvad et Medlem af Lagtinget udtalte i sidste Samling i Henseende til færøsk Lovgivning: Vi faar alt for meget Papir, vore Lovbestemmelser bliver nu saa vidtløftige, at Befolkningen slet ikke kan følge med. Men selvfølgelig maa man vide, hvad man lovgiver om, i dette Tilfælde, hvilke Artikler der falder ind under den af Lagtinget foreslaaede Afgift. Det er ikke min Hensigt i saa Henseende at rejse nogen Kritik mod den høje Regering, men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget i September Maaned 1929, saa ifald den høje Regering kunde have tiltraadt Lagtingets Forslag i Almindelighed, vilde der have været god Tid til at foretage de Ændringer eller Tilføjelser, som Regeringen fandt nødvendige.

Saa anføres det videre i Motiverne, at da de nævnte Forslag gaar ud paa at indføre en Værdiafgift i Stedet for, at man hidtil kun har regnet med en Afgift pr. Maaleenhed, vil en saadan Afgift ikke være mulig at gennemføre uden at indføre et egentligt Toldvæsen. Jeg skal her tillade mig at anføre, at netop Regeringspartiet i Lagtinget holdt meget stærkt paa Indførelse af Værdiafgift, uden at man derfor ansaa det for nødvendigt at indføre et egentligt Toldvæsen, der selvfølgelig, hvis det skulde oprettes efter Mønstre hernede fra, vilde sluge hele Vindingen. Nej, ogsaa i den Retning havde man tænkt at holde sig til det System, der hidtil har været anvendt paa Færøerne, og som i Hovedsagen ligner det islandske. Selvfølgelig trænger dette Toldsystem til Udvidelse og Supplering, efterhaanden som der i Loven optages flere af-

giftspligtige Varer, men foreløbig regner man med at have et Opsyn, der muliggør en efter Forholdene betryggende Erlæggelse af Afgifterne.

Det kan ikke nægtes, at jeg studsede, da jeg i Motiverne saa anført som et Moment mod Gennemførelsen af omhandlede Forslag om Luksustold, at den færøske Købmandsforening i en Skrivelse til Amtet paa det bestemteste havde fraraadet Indførelse af Luksusbeskatning. Nu har jeg al mulig Respekt for den færøske Købmandsforening, hvis Medlemmer og Bestyrelse selvfølgelig bestaar af ganske udmærkede Forretningsmænd, men en Henvendelse fra en privat Forening til Imødegaelse af en af Færøernes Lagting lovlig vedtagen Beslutning af almen betydende principiel og finansiel Natur maa man dog modtage med Forsigtighed og alt muligt Forbehold. Vi maa erindre, at Lagtinget ifølge vor udemokratiske Lagtingslov i Forvejen har et overfor Tinget uansvarligt Mellemlid mellem sig og Regeringen. Dette er Amtmanden over Færøerne. Der er stærkt voksende Stemning paa Færøerne for at faa dette Forhold ændret i en mere demokratisk og parlamentarisk Retning. Nye uansvarlige Mellemlid mellem Lagtinget og Regeringen ønsker Lagtinget absolut ikke, og jeg vil derfor tillade mig at forbigaa den Indsigelse, der er gjort af Købmandsforeningen.

Endelig udtales der i Motiverne Betænelighed ved at overlade Færøerne Skatteindtægter, som efter deres Natur er Statsindtægter. Denne Betænelighed er ikke af ny Dato. Jeg skal blot eksempelvis tillade mig at nævne, at allerede i Rigsdags-samlingen 1894—95 under Forhandlingen om Afgiften af Storchvalfangsten — se Folketingets Forhandlinger for samme Aar Sp. 3130 — finder man Spor af disse Betæneligheder hos Rigsdagen. Ikke des mindre indgik dog det første Venstreministerium saavel som hele Rigsdagen paa Vedtagelsen af en ny Hvallov for Færøerne af 2. Maj 1902, hvorved hele den før fastholdte Statsafgift tillagdes Færøerne. Loven er endnu gældende med Hensyn til Afgifterne i den samme Form, og der har hidtil aldrig været Tale om, at disse Afgifter kun skulde være midlertidige. Venstregeringen gik endnu videre, set baade fra Formens Side og fra Omfangets Side. Ved Skrivelse af 1. Juni 1906 tilbød den nemlig Lagtinget under visse nærmere anførte Betingelser alle færøske direkte og indirekte Skatter samt Ret til under Justitsministeriets Sanktion at fastsætte andre Skatter, som ansaas fornødne til Gennemførelse af færøske Formaal.